

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบคุณภาพชีวิตในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสร้างสมการในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากองค์ประกอบคุณภาพชีวิตในโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 280 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามการให้คะแนนตามหลักของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยยึดหลักของ QSL สามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความพอใจเกี่ยวกับโรงเรียน ด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน และด้านปฏิกิริยาตอบสนองต่อครู จำนวน 49 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 280 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนที่สมบูรณ์ และสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 280 ชุด/คิดเป็นร้อยละ 100.0 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคทางสถิติโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient) และพยากรณ์การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยการใช้เทคนิค Multiple Regression Analysis

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 280 คน เพศหญิงมีจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 และ เพศชายมีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบคุณภาพชีวิตในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามเกรด

- 2.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีเกรดระหว่าง 1.50 มีคุณภาพชีวิตในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความพอใจในโรงเรียน

2.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีเกรดระหว่าง 1.50 -2.49 มีคุณภาพชีวิตในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีเกรดระหว่าง 2.50-3.49 มีคุณภาพชีวิตในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีเกรดตั้งแต่ 3.50 มีคุณภาพชีวิตในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบคุณภาพชีวิตในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนมีคุณภาพชีวิตในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.1 ด้านความพอใจในโรงเรียน ส่วนใหญ่นักเรียนมีความพอใจในโรงเรียนระดับปานกลาง ยกเว้น/ฉันจะหยุดเรียนเมื่อฉันไม่สบายเท่านั้น ฉันเห็นด้วยกับคนส่วนใหญ่จะชื่นชมโรงเรียนของฉัน และฉันภูมิใจในประวัติอันดีงามของโรงเรียน

3.2 ด้านความมุ่งมั่นในการทำงานส่วนใหญ่นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานในระดับปานกลาง ยกเว้นการวางแผนในการทำงาน ทำให้การทำงานผิดพลาดน้อยลง การวางแผนการทำงาน ทำให้งานสำเร็จลงด้วยดี เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้ทำ ฉันตั้งใจว่าจะต้องทำงานให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด ฉันจะขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอน ถ้าฉันทำงานที่มอบหมายให้ทำไม่ได้ และขณะทำงานในห้องเรียน ฉันมักจะดูนาฬิกาเสมอว่าเมื่อไหร่จะหมดเวลา นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับมาก

3.3 ด้านปฏิกิริยาตอบสนองต่อครู ส่วนใหญ่นักเรียนมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อครูในระดับปานกลาง ยกเว้นอาจารย์ของฉันเป็นคนทันเหตุการณ์ อาจารย์ของฉันจะยกย่องชมเชยนักเรียนที่เสนอความคิดเห็นแปลก ๆ ใหม่ ๆ เสมอ อาจารย์ของฉันจะยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำงานดีเสมอ และอาจารย์ของฉันมีอารมณ์ขัน และร่าเริง นักเรียนมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อครูอยู่ในระดับมาก

4. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบคุณภาพชีวิตในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า สถานภาพส่วนตัวได้แก่ เพศ และเกรด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบคุณภาพชีวิตในโรงเรียนได้แก่

ด้านความพอใจในโรงเรียน ความมุ่งมั่นในการทำงาน และปฏิกิริยาตอบสนองต่อครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ความพอใจในโรงเรียน ความมุ่งมั่นในการทำงาน ปฏิกิริยาตอบสนองต่อครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมาก (.273) และพบว่า ความพอใจในโรงเรียน ความมุ่งมั่นในการทำงาน ปฏิกิริยาตอบสนองต่อครู เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อเกรด และสามารถสร้างสมการพยากรณ์เกรดที่ปรับค่าแล้วได้ดังนี้

เกรด = -.199 (ความพอใจในโรงเรียน) + .180 (ความมุ่งมั่นในการทำงาน) + .244 (ปฏิกิริยาตอบสนองต่อครู)